

بحث آزاد راجع به وقایع ویتنام

شورای محترم نویسندگان مجله مسائل ایران

در شماره پنجم سال چهارم آن مجله مقاله‌ای تحت عنوان « تفسیری بر وقایع جنگ ویتنام » نوشته شده بود که گذشته از تفسیر عمیق و واقع بینانه و نشان دادن حقایقی از صحنه جنگ ویتنام در مورد « رفع بحران ویتنام و قطع جدال در این منطقه » از خوانندگان نیز استمداد خواسته شده بود که نظرات و عقاید خود را در این مورد اظهار نمایند بنا بر این خواهشمند است مقاله زیر را در صورتی که قابلیت چاپ داشته باشد به چاپ و انتشار آن مبادرت فرمائید .

با تقدیم احترامات شایسته

سعید - م

رفع بحران ویتنام

بشریت در آستانه سال ۱۹۶۷ نیز بیش از هر چیز و هر مسأله سیاسی دیگر به ویتنام به جنگ ویتنام و به برادران ویتنامی خود که چون برگ درختان پائیزی بدست باد بیرحم‌اجل خزان میشوند می‌اندیشد ، به جدال بیرحمانه‌ای که از حدود مرزهای ویتنام در میگذرد . به جنگی که تاکنون بیش از یک میلیون نفر قربانی داده است فکر میکند . جنگی که از سال ۱۹۶۰ تا سال ۱۹۶۵ فقط ۵۴۰/۰۰۰ نفر از ویتنام جنوبی و متحدین آن که ۲۰/۰۰۰ نفر آن امریکایی بوده اند کشته یا زخمی یا اسیر داده است .

جنگی که تاکنون به زندگی بیش از ۲۵۰ هزار کودک معصوم ویتنامی پایان داده و ۷۵۰ هزار کودک دیگر را مجروح و مصدوم و یا ناقص الاعضاء ساخته و ۱۰۰۰۰۰ کودک دیگر را به یتیم خانه‌ها روانه کرده و هزاران کودک دیگر را به بیمارهای سل و تیفوس مبتلا ساخته است اما با اینهمه همچنان ادامه داشته و هنوز هم دارد .

اگر از ویت کنگها در مورد پایان جنگ سؤال شود بی‌درنگ در پاسخ

میکوبند :

« جنگ وقتی پایان می پذیرد که بیگانگان کشور ما را ترک کنند تا ما آزادانه بتوانیم در کشور خود در سرزمین آبا و اجدادی خود زندگی کنیم » این واقعیتی است که در آن تردیدی نمیتوان داشت بنا بر این اگر سناتور و واین مورس ، و « استفان یانگ ، سناتورهای ایالت اوهایو و «ارنست گرونینک» سناتور منطقه آلاسکا کشور خود را در جنگ ویتنام تجاوز کار میدانند سخنی بگزارف نگفته اند .

« نهبان دان » ارگان حزب کمونیست ویتنام شمالی بمناسبت دومین سالگرد بمباران ویتنام شمالی از طرف آمریکا می نویسد :

« مردم ویتنام مصمم هستند تجاوز امریکارا دچار شکست سازند .

آیا واقعاً چه کسی تجاوز کار است ؟

چه کسی جنگ طلب است ؟ و چه کسی صلح میخواهد ؟ چه کسی راست میگوید و چه کسی دروغ ؟ ویتنام شمالی یا آمریکا ... ؟

درویتنام، در امریکا و در کشورهای مختلف جهان مهمترین و جالب ترین پرسشها همینها است .

پرزیدنت جانسون میگوید که : « هانوی تنها مانع صلح است .»

وهانوی نیز معتقد است که «تنها امریکا جنگ را در ویتنام دامن میزند .»

در این میان اوتانت دبیر کل سازمان ملل متحد که بمنابۀ ناظر بیغرض

و ثالث بی نظر است میگوید که :

« یکدفعه در ماه سپتامبر ۱۹۶۴ به واشنگتن اطلاع داده است که هانوی»

« حاضر است در مورد مذاکره صلح با امریکا تماس بگیرد ولی امریکا این «

« پیشنهاد را رد کرده است .»

«دفعه دیگر پیشنهاد شد که نمایندگان ویتنام شمالی و امریکا در ورانگون»

« باهم مذاکره کنند »

« این پیشنهاد هم از طرف امریکا رد شد .»

« دفعه سوم نیز امریکا پیشنهاد وزرای خارجه مجارستان و ایتالیا را ،

« در مورد مذاکرات هانوی با امریکا رد کرده است .»

پس امریکا مایل به برقراری صلح در این منطقه نیست .

اما نباید فراموش کرد که هانوی نیز در تمام مراحل که خواستار

مذاکرات صلح با امریکا بوده است شرط اول مذاکرات « خروج نیروهای

امریکا از ویتنام دانسته است» و بقول هنری-کابوت - لاج سفیر امریکا در ویتنام

جنوبی خروج نیروهای امریکا از ویتنام درست مثل اینست که « ویتنام جنوبی

را بدست گرگها بسپاریم».

جانسون نیز میگوید :

«حاضر است در هر جا و در هر زمان با هر کسی درباره صلح مذاکره کند، پس واقعیت در چیست و طریق رفع بحران ویتنام کدام است . در این مورد تردیدی نمیتوان داشت که هم مداخله آمریکا در ویتنام و هم کلیه عملیات و اقدامات از جانب دولت ذینفع منطبق با منشور سازمان ملل متحد و موافق با روح آزاد طلبی و آزاد منشی نیست . ملتی میخواهد سر نوشت خویش و خط مشی سیاسی کشور خود را تعیین کند ، دولتی میخواهد در داخل کشور خود دست با اقدامات اساسی و اصلاحی بزند و کشور خود را بسوی ترقی و تعالی بنا بشخصیص خود سوق دهد ، اصلاحاتی بکند ، انتخاباتی انجام بدهد مداخله دولتی در امور داخلی یا خارجی کشوری خواه مستقیم و خواه غیر مستقیم بهر عذر و بهانه و علت و دلیلی باشد شایسته یک کشور آزاد و دموکراسی چون کشور امریکا که سالیان دراز رهبری جهان آزاد را در دنیا داشته و دارد نیست همچنین فعالیت های خرابکارانه و یا عملیات مسلحانه که اهداف آن بر انداختن یک دولت و یا مداخله در امور داخلی آن دولت باشد و حتی دولتی باشد که بخواهد باین قبیل فعالیت های مخربانه کمک کند و موجبات پیشرفت و توسعه آنرا بآنحاء مختلف فراهم سازد و یا از لحاظ مادی بآن کمک کند و هزینه آنرا فراهم سازد و یا وسیله تحریک و تحریر این قبیل فعالیت ها قرار گیرد از نظر مقررات جهانی نمیتوان آنرا مداخلات علنی در سر نوشت ملت یا در امور داخلی مملکتی ندانست که نفس عمل از نظر حفظ استقلال و تمامیت سیاسی کشورها عملی ناپسند و غیر منطقی بنظر میرسد .

امریکا در صحنه این مبارزه حیاتی و بماتی که حیثیت خود را در گرو آن گذاشته است با تمام آال اندیشی های خود اشتباه میکند و بزرگترین اشتباهش اینست که نمیخواهد اشتباهات گذشته اش را جبران نماید .

اگر قبول کنیم که ویت کنگه ها برای آزادی می جنگند و در راه بشر رساندن آن که مدت ربع قرن در سخت ترین شرایطی سنگر مبارزه را ترک نکرده اند امری است مربوط بخود آنها که حق قضاوت آن بمهده ملت آن است .

اما آمریکا چرا خود را آلوده این مبارزه سهمناک کرد و وزبده ترین جوانان و بهترین تجهیزات و ساز و برگ نظامی را در این منطقه بهدر میدهد؟؟

آیا منظور از دخالت آمریکا در ویتنام ایجاد يك جنگ مقدس علیه کمونیزم است ؟

آیا آمریکا در صدد دایر کردن امپراطوری وسیع در آسیا است و بدین جهت میخواهد این منطقه را تحت نفوذ سیاسی اقتصادی خود قرار دهد ؟

آیا آمریکا درصدد است پایگاه نظامی دائمی در ویتنام جنوبی بدست آورد و یا تأسیسات دائمی برای نیروهای خویش در آنجا برقرار کند ؟

آیا آمریکا درصدد است امتیازات دائمی خاصی برای خود ویا دوستان و متحدین خود در ویتنام بدست آورد ؟

آیا آمریکا درصدد است که ویتنام جنوبی را به صف خود ملحق سازد ؟

آیا آمریکا درصدد است ویت نام شمالی را بتصرف خویش درآورد ؟

آیا آمریکا در صدد است که به چین کمونیست ضدمه ای بزند و مصالح و منافع کشور پهناور چین را مورد تهدید قرار دهد ؟

آیا آمریکا در واقع خواهان تسلیم بلاشرط ویتنام شمالی است ؟

کدام يك از این «آیاه» میتواند پاسخ مثبت سؤالهای ما باشد . بنظر ما هیچکدام چه مقصود و هدف غائی آمریکا در گرفتاریهای ویتنام شمالی اینها نیستند و مسلماً آمریکای آزادمنش خواهان هیچیک از اینها نیست پس چه چیز آمریکارا در ویتنام گرفتار کرده است ؟

وفای بعهده !!

الغای تعهدی که آمریکا طبق قول و قراری به متحد خود یعنی ویتنام جنوبی داده است .

آیا پشتیبانی از ویت نام جنوبی و کائوکی و همدستان او که غرق در فساد میباشد ضمانت اجرای پیروزی آمریکا در ویتنام خواهد بود ؟

آیا واقماً این جنگ ارزش آنرا دارد که بخاطر آن جنگ کرد ؟

آیا کائوکی قادر به تأمین امنیت داخلی و سروسامان دادن بوضع نا بسامان مردم ویتنام جنوبی میباشد ؟

پس کی و چه وقت باید محک تجربه آید بمیان ...!

بنظر ما آمریکا باید هر چه زودتر دست از این نبرد بی ثمر بکشد زیرا منافع و مصالح ملت آمریکا در اینست .

« از حکومتی نظیر ژنرال نگوین کائوکی نمیتوان انتظار دمکراسی یا « لیاقت حکومت یا احترام عملی را داشت « کی » نارس و سطحی است و تمام « آمریکائیان مقیم سایگون هم این حقایق را بخوبی میدانند »